

AUGUST STRINDBERG

VALIKOIMA RUNOJA

SUOMENTANUT AARNI KOUTA

KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA, HELSINGISSÄ

ERI ASEIN

AUGUST STRINDBERG

ERI ASEIN

VALIKOIMA RUNOJA

SUOMENTANUT
AARNI KOUTA

HELSINGISSÄ
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA

**Kustannusosakeyhtiö Otavan
kirjapaino, Helsingissä, 1914**

näköispainos ntamo 2012
ISBN 978-952-215-229-9

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

www.ntamo.net

LAULAJAT!

Laulajat!

Miten kauan tahdotte kehtolaulua laulaa
ja helyjä, tiukuja nuorelle polvelle helistellä?
Yhä vielä miks pulloja, tutteja tarjoatte?
Te ettekö nää, miten maito nuori on koske-
matonna?

Laps hampaat on saanut!

Laulajat!

Miten kauan pieniä tahdotte peloitella
te kuvilla mörköjen, rääsyihin käärittyjen?
Te ruosteiset haarniskat, miekat yhtehen
kootkaa
ja viekää ne vihdoin Museoon Pohjoismaiden
katseltavaksi!

Laulajat!

Miks ihanteista pettyneistä vain ruikutatte?
Asioista ja töistä on kullakin ajalla aatteet;
ja todellisuudesta meillä on aattehemme!
Te aatteillenne uskollisiksi jääkää;
petä omaamme emme!

Laulajat!

Te korkeasta miks laulatte äänin korkein?
Se korkea, jonka elämä tarjoo, on korkeinta
meistä.
Miks kauneuden varjoa totena pidätte vielä?
Niin kauan kuin varjo on kaunis, tosi rumaa
on aina.

On rumuus totta!

Laulajat!

Serenaadit haikeat vaietkoot kuutamoyössä!
Vaikk' ikkunoissa kynttilät vielä loistaa,
on ihanne patjoillensa jo levolle mennyt.
Tuo vanhus jo vanhahtavaksi alkaa käydä
ja yörauhan vaatii!

Laulajat!

Yöilma jos ääntänne sorjaa ei särkenyt liene
ja uusia lauluja teillä jos oppia mieli;
vanha kaunotar nukkuu, te myös hänen nuk-
kua suokaa!

Me yhdessä uudelle päivälle laulamme laulun,
on aurinko noussut!

ERI ASEIN.

Don Almagro de Vicuña
pöydänkattajana hovin
elää, jalo suvultaan,

veri vanha Kastilian,
maidon-valju, hidas, heikko,
virtaa hänen suonissaan.

Ihomaali, rautarohto
ulkoa ja sisältäkin
punaa veren ylhäisen.

Käyttele ei miekkaa käsi,
hyväeli naista liiaks,
suukkoset vei miehuuden.

Kohtaa yössä maurilaisen,
orjan, vedenkantomiehen,
synkkää vihaa hautovan.

Aavikon ol' vapaa poika
muinen, raivas maan ja palkaks
sai vain haudan harmajan.

»Seis Hidalgo! Miekka esiin!
Taistoon, herra, teill' on säilä,
tikari on mulla vain,

vaikka kerran vertaisina
tasangoilla näillä seistiin
vapahina vastakkain!»

Mutta punamaalin alla
kelmenevi jalo herra,
herpoo käsi ponneton.

»Henkes kurjan säästän, orja;
taisto, jot' ei tasaväin
käydä, kunniaton on.»

»Teidän isänne, Hidalgo,
meidän kirkkaat miekat mursi,
käsistämme aseet vei.

Pirstaleet vain kokosimme,
hioimme ne hampain, siksi
pitkä orjan miekka ei!

Tikarikin lienee säilä,
suvultansa yhtä ylväs
kuin on sinun miekkasi.

Se on tyrannien surma,
siihen sortui Caesar, konsa
maailmaa hän uhmaili!»

Mutta jalo herra selän
kääntänyt on orjallensa
ylpeästi poistuen.

Vaippa kasvoilla hän kulkee,
likaisinta rantakujaa
ylvähästi astellen.

Valikoima kirjallisuutta.

August Strindberg, Mestari Olavi. 1: 75.

August Strindberg, Onnellisten saari. 50 p.;
sid. 1 mk.

Friedrich Nietzsche, Dionysos. Runoja.
2 mk.

Friedrich Nietzsche, Näin puhui Zarathustra.
5 mk.

Bernard Shaw, Ihminen ja yli-ihminen.
3: 75.

Bernard Shaw, Candida. 2: 25.

Bernard Shaw, Ei sitä voi koskaan tietää.
3 mk.

Ranskalaista laulurunoutta, A. de Musset,
Paul Verlaine ja Ch. Baudelaire. Suo-
mentanut L. Onerva. 1: 50.

Z. Kransinski, Ei-jumalainen komedia. 2: 50.

Kustannusosakeyhtiö Otava.

Hinta 2 mk..

näköispainos ntamo 2012

9 789522 152299 >

www.ntamo.net